

- 4 Copilăria
- 5 Poezii despre copilărie
- 6 De ziua ta
- 7 Copil cuminte vreau să fiu
- 8 Legenda Sânzieniei
- 10 Sfinții Brâncoveni
- 12 Copilăria Maicii Domnului
- 13 Sfânta Scriptură despre...
- 14 Puterea rugăciunii
- 15 Scrisoarea de recomandare
- 16 O poveste "despre înfiere"
- 17 Pilda celor 10 fecioare
- 18 Pantofii aurii
- 19 Despre modă
- 20 Povești de munte
- 22 Mănăstirea Sucevița
- 24 Educarea ascultării
- 26 Jocuri
- 28 Rezultatele la concursuri

Revistă editată și produsă de

MANĂSTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Fotografii: Arhiva Mănăstirii Sf. Ioan cel Nou Suceava,
Petru Palamar

Tipar: Accent Print, Suceava, info@accentprint.ro
Machetare grafică: Esens Design, info@esens.ro

"CEI ȘAPTE ANI DE-ACASĂ"

Copilul este rodul dragostei firești, dragoste binecuvântată de Dumnezeu în Sfânta Taină a Cununiei.

Copilul este liantul mirific al vieții de familie, mai ales în momentele de tulburare a legăturii dragostei dintre cei doi soți, dragoste care nu moare, ci doar slăbește din pricina moștenirii păcatului strămoșesc al protopărinților noștri și a slăbiciunii firii omenești.

Copilul este plinirea poruncilor lui Dumnezeu dată nouă oamenilor dintru început „creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul...” (Fac.1,28).

În copilul pe care-l privim cu ochii sufletului, vom vedea și înțelege chipul lui Dumnezeu, Îl vom înțelege și Îl vom simți pe Dumnezeu în om. Puritatea și nevinovăția copilului trebuie să ne fie model, totodată îndemn în strădania noastră de a ne păstra starea de curăție sufletească, frumusețea fără egal a nemuririi noastre, frumusețe care dă demnitate personalității umane.

Copilul trebuie crescut și educat în dragoste și frică de Dumnezeu. Dragostea și frica de Dumnezeu, odată sădite, vor dezvolta și vor spori

conștiința, care este fiorul sfânt al omului în fața prezenței nevăzute a lui Dumnezeu, conștiința împlinirii voii lui Dumnezeu care este sfințirea vieții (I Tes. 4, 3). Copilul trebuie să fie stăpânit de conștiința că nu a făcut atât cât ar fi trebuit pentru a-L iubi pe Dumnezeu și pe aproapele său. El trebuie să aibă frica de a nu trăi departe de Dumnezeu, frica pentru neîmplinirea poruncilor lui Dumnezeu, frica de a nu fi răspuns îndeajuns la dragostea lui Dumnezeu. Omul, care este chip al lui Dumnezeu, trebuie să aibă și frica de a nu fi luptat îndeajuns întru asemănarea cu Dumnezeu.

Copilul și tânărul au îndatorirea sfântă de a-și asculta atât părinții trupești, cât și pe cei duhovnicești (nașii de botez, nașii de cununie).

Neascultarea de părinți este un mare păcat, cu consecințe grave și pe termen lung. Ea va aduce multă tulburare și suferință atât în sufletul copilului cât și a omului de mai

târziu.

Copilul trebuie să învețe a fi cumpătat, cu bună cuviință, cu dragoste de muncă și să învețe să aprecieze rugăciunea.

Cei șapte ani de acasă rămân pentru copil o mare moștenire. Greu îi va fi în viața omului fără cei șapte ani de acasă.

Copilul trebuie să crească nu numai trupește ci și sufletește. O mare bogăție pe care i-o pot dăruia părinții copilului este ca aceștia să-l închine lui Dumnezeu potrivit legilor noastre străbune.

Copilul trebuie să primească nu numai hrană pentru trup ci și pentru suflet. Această hrană sufletească este rugăciunea, lectura cărților de zidire sufletească și, nu în ultimul rând, împărtășirea cu Trupul și Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Copiii de astăzi sunt sprijin la bătrânețe pentru părinți și ajutători ai „fraților prea mici ai lui Hristos” aflați în lipsuri materiale sau sufletești (Mat. 25, 40).

Copiii de astăzi sunt politicienii și conducătorii de mâine, fiii de nădejde ai Țării și Bisericii, iar de felul cum vor fi ei educați depinde viitorul României.

† PIMEN

Pimen

Arhiepiscop
al Sucevei și Rădăuților